

کلودشاپور
شاپورل بعد از موفقیتی که به خاطر ساخت «سرز زبیا» به دست آورده بود به ساخت فیلم دومش «بسر عموها» مشغول شد و به خاطر این فیلم سال ۱۹۸۹ جایزه خرس طلایی جشنواره بین‌المللی فیلم برلین را از آن خود کرد. او از همان ابتدا در فیلم‌هایش با کنار زدن ظاهر محترم طبقه بورژوازی (طبقه متوسط) فرانسه، ریاکاری، خشونت و بیبازی را که زیر این ظاهر در جریان بود افشامی کرد. فیلم‌های او اغلب پر تعلیق بودند و با آثار آلن رد فلیچاک مورد مقایسه قرار می‌گرفتند.

نظر سنجی از هنرمندان

کدام سریال رضانی را موفق‌تر می‌دانید؟

از سال ۸۰ که اولین سریال مناسبتی در ماه مبارک رمضان روی آنتن رفت، تاکنون، هر سال شبکه‌های مختلف برای این ماه، مجموعه‌های تلویزیونی زیادی تدارک دیده‌اند. در این میان تعدادی از سریال‌ها از یاد رفتند و در عوض تعدادی از آن‌ها جزو خاطره‌انگیزترین و بهترین سریال‌هایی بوده‌اند که بعد از انقلاب تلویزیون پیش کرده است. با نزدیک شدن به ایام ماه مبارک رمضان، نظر خیلی هنرمندان را درباره بهترین سریال ماه رضانی پرسیده‌ایم. می‌خواستیم ببینیم به نظرشان کدام مجموعه تلویزیونی از ابتدا تا حال بیشتر دو ماه مبارک رمضان درخشیده است.

هادی کاظمی:

سریال میوه ممنوعه، این سریال جذاب بود و داستان و بازی‌های خوبی داشت. این مجموعه کارگردانی قوی داشت و در مجموع همه چیزش درست بود و مخاطبان هم این سریال را دوست داشتند. فکر می‌کنم در میان سریال‌های ماه رمضان، این سریال بیش از همه مورد توجه قرار گرفت و از همه آثار هم بهتر بود.

فرهادنجفی:

میوه ممنوعه به دلیل این که بازی خوب، کارگردانی خوب متن درستی داشت. در دوره‌های خیلی قشنگ و جذاب است که سریال‌های ماه رمضان و مناسبتی ساخته شود. آن هم با موضوعاتی که مناسبتی است و پانگه زیبایی مذهب را وارد فضای تلویزیون می‌کنند که خیلی جذاب است. اما باید این نگاه درست باشد در حال حاضر تلویزیون از این موضوعات اشباع شده است. سریال صاحب‌دلان از زیباترین و پرمخاطب‌ترین سریال‌ها بود و آن زمان این موضوعات را می‌طلبید اما تکرار این موضوع و ساخت پشت سر هم این ژانر سریال‌ها با این موضوعات درست نیست. مانند فیلم‌های تلخ و فیلم‌هایی که پایان آن باز است. تکرار هر فضایی بعد از یک مدت خسته‌کننده می‌شود. در ماه مبارک رمضان نباید حتماً سریال‌ها مناسبتی باشند و درباره شیطان و جن صحبت شود. سریال‌ها باید انسانی باشد و در جهت کمال انسان، کمال به انسانیت است. اگر موضوعات به‌طور غیرمستقیم مطرح شود جامعه‌ر داشت بهتر می‌باشد اما سریال‌ها به زور و مستقیم حرف می‌زنند. سریال‌ها باید متنوع باشد و موضوعات سریال‌های شبکه‌های مختلف متفاوت و متنوع باشد.

پریناز ایزدیان:

مادراته و سقوط یک فرشته، قصه این سریال‌ها را دوست داشتم و این قصه‌ها توانست مرا جذب کند. به نظر من در میان کارهای ماه رمضان که البته تعداد آن موفق در آن‌ها کم نبودند، این دو سریال بیش از بقیه جلب توجه کردند و دیده شدند.

رسول نجفیان:

من متأسفانه سسر کار بودم و فرصت نکردم این سریال‌ها را ببینم. اغماء، روز حسرت و میوه ممنوعه جز کارهای با ارزش بودند. وقتی آدم متفکر باشد و ضرورت‌ها را درک کند، درست می‌نویسد. در حال حاضر کم‌دی شلنگ تخته است که نه در شأن مردم است و نه در شأن صدا و سیما و فقط برای کسب پول است. متأسفانه در تلویزیون کارهای با ارزش تولید نمی‌شود و از شعارهای نخب‌خواه کلیشه‌ای استفاده می‌شود.

مهران رحیمی:

زیرزمین از موفق‌ترین و پربیننده‌ترین سریال‌ها بوده است. بازی‌های خوب و خیلی واقعی داشت. این کار دلی ساخته شد و داستان قشنگی داشت. برای همین به دل‌ها نشست.

علیرضا پدرفشان:

زیرزمین کار خوبی بود. این سریال درام خوب، کارگردانی خوب و فضای مناسبی داشت و جز سریال‌های موفق بود.

مهدي گلستانه:

اغماء، میوه ممنوعه و صاحب‌دلان. به دلیل فیلمنامه خوب، ساختار قابل قبول و در حد استاندارد این مجموعه‌ها را می‌بینم. اما معهود سریال‌هایی بودند که فیلمنامه کاملی و گروه قابلی داشتند. ساختار این سریال‌ها با کسب مناسبتی حفظ شده بود. متأسفانه در چند سال گذشته سریال‌ها در حد مخاطب نبوده‌اند و مخاطب به سخره گرفته می‌شود و رنگ و بوی مناسبتی ندارند. به‌صرف سرفه افطار که سریال مناسبتی نیست. اما متأسفانه به دلیل سهل‌انگاری مدیرانی که این دسته از کارها را تصویب می‌کنند و کوتاهی گروه سازنده این موارد درخ داده است.

آزاده نامداری:

میوه ممنوعه، در مسیر زاینده رود، او یک فرشته بود و جراحی. سریال او یک فرشته بود، داستان اخلاق‌اناه‌ای داشت و باتوجه به موضوع عشق که ما را برای بود سریال موفق می‌سازد. به‌طور کلی سریال‌های ماه مبارک رمضان قاعده‌تارهای خوبی هستند به دلیل این که هر شب آنتن دارند. اما سریال‌هایی که بعد از گذشت زمان در ذهن مخاطب می‌مانند و بعد از چند سال حتی تیتراژ فیلم با گوش مخاطب آشناس‌ آثار موفقی هستند. این سریال‌ها اگر بارها تکرار شود برای مخاطب جذاب است. سریال‌های ماه مبارک رمضان به دلیل این که هر شب آنتن دارند با اقبال بیشتری رو به رو هستند اما پخش هر شب، یک فرصت است و دلیل ماندگاری یک کار نیست.

شما هم به این سوال پاسخ دهید:
کدام سریال رضانی را موفق‌تر می‌دانید؟
۲۰۰۰۸۰۸۰۸۰۲ پیامک بزنید.

مژده لوانسانی از حاشیه‌ها، تغییرات «کافه سؤال» و شرایط ویژه‌اش در تلویزیون می‌گوید:

هر شب جویری خداحافظی می‌کنم که انگار آخرین برنامه‌ام است!

دنیا خامی

مژده لوانسانی مجری جوانی است که اجراهایش از سال گذشته به واسطه اجرای برنامه «کافه سؤال» بیش از پیش دیده شده. برنامه‌های چالشی و گفتگو محور که بیرون مباحث مختلف هر شب از شبکه دوروی آنتن می‌رود. «کافه سؤال» تا چند شب دیگر به پایان فصل بهارش نزدیک می‌شود و به گفته لوانسانی در فصل تازه قرار است با یک اتفاق جدید همراه شود. گفتگوی «صبا» با این مجری را در ادامه می‌خوانید.

الان دیگر حس می‌کنم «کافه سؤال» بعد از چند فصل روی آنتن بودن در یکی از بهترین ساعات شب میان مردم جا افتاده. نظر مخاطبان را قطعاً میان آمارها یا روش‌های دیگر دنبال می‌کنی. کلیت نظرشان چیست؟
در این مدت حاشیه‌هایی هم داشتم. دوست‌دارم بدانم چطور با این خبرساز‌ها و حرف‌ها کنار می‌آیی؟ این که مثلاً صفحه شخصی اینستاگرامت را باز کنی و ببینی سیل کامنت‌های پر از قضاوت فقط به خاطر عکسی یا یکی از مجریان برایت به وجود آمده یا نمونه‌های دیگر... این جور مواقع چه می‌کنی؟

من از بچگی وارد این فضا شدم و از همان کودکی با این اتمسفر دست و پنجه نرم کرده‌ام. دیگر عادت کرده‌ام. سختی‌ها را انکار نمی‌کنم اما کودکی و نوجوانی‌ام هم‌راه این مسائل بود و برای همین یا پس نمی‌کشم. آدم اهل مبارزه‌ای شده‌ام و می‌مانم. چیزی که من را آرام می‌کند ارتباطات معنوی‌ام است و مثلاً بعد از فشارها می‌روم مشاهد بلکه کمی دلم قرص بشود. معتمد همیشه ممکن است کارم به مو برسد اما پاره نمی‌شود. چون کسی هست که همیشه هوام را دارد و هر اتفاقی با لباس حکمت و مصلحتش حرف یا عملی زیر پت را بزند چطور ادامه می‌دهی و حاشیه‌ها تو را هم اذیت کرده؟

مژده لوانسانی وجود دارد و در این دو سال پر رنگ‌تر شده. نکته، استفاده از رنگ در پوشش است. اتفاقی که در میان اغلب مجریان زن نادیده گرفته می‌شود. حتی این شاینه برای برخی به وجود آمد که تو پارتی خیلی خوبی داری که می‌توانی این قدر جلوی دوربین ببالیس‌های رنگی ظاهر بشوی.

نه الحمدا... پارتی ندارم، اگر پارتی داشتم که این قدر سختی نمی‌کشیدم. من پوشش مبتنی بر رنگ است در عین حجاب و از چیزی به سبک‌تر قدم هم روی آنتن فاصله نمی‌گیرم. یعنی دقیقاً جلوی دوربین با همان پوشش هستم که بیرون هم می‌رام می‌بینی. این رنگ‌ها خیلی وقت‌ها برایم در سرساز بوده، به خاطر این که ما قبل از این هم مجری چادری داشته‌ایم که صرفاً از یک شکل رنگی استفاده می‌کرده. اما به این شکل مثل من که هارمونی و رنگ مانده است. شال برقرار باشد، نبوده است. این میزان حساسیت من را کسی در پوشش ظاهری نداشته و ندارد. البته حس می‌کنم مدتی است که مجریان چادری خانم دارند روی این موضوع حساسیت پیدا می‌کنند و من استقبال می‌کنم. هر چند که معتمد هر کسی باید خلاقیت خودش را در این زمینه داشته باشد و به تقلید نرسد.

تذکری از جانب مدیران به واسطه پوشش نداشتم؟
نه تذکری نشنیده‌ام. چون خدا را شکر من پد لباس نمی‌پوشم و کاراکتر مجری است که مبتنی بر اعتقادات محکم، گام برمی‌دارم. البته گاهی به خاطر تندروی برخی در سایت‌ها، خودم به رعایت بیشتری رسیدم.

است بگویم که شبیه آن مجری فوق باوقار باشیم و از او به عنوان یک زن یاد بگیریم. این جنس من نیست، من از یک میانه مردم جا افتاده. نظر مخاطبان را قطعاً میان آمارها یا روش‌های دیگر دنبال می‌کنی. کلیت نظرشان چیست؟
در این مدت حاشیه‌هایی هم داشتم. دوست‌دارم بدانم چطور با این خبرساز‌ها و حرف‌ها کنار می‌آیی؟ این که مثلاً صفحه شخصی اینستاگرامت را باز کنی و ببینی سیل کامنت‌های پر از قضاوت فقط به خاطر عکسی یا یکی از مجریان برایت به وجود آمده یا نمونه‌های دیگر... این جور مواقع چه می‌کنی؟

من از بچگی وارد این فضا شدم و از همان کودکی با این اتمسفر دست و پنجه نرم کرده‌ام. دیگر عادت کرده‌ام. سختی‌ها را انکار نمی‌کنم اما کودکی و نوجوانی‌ام هم‌راه این مسائل بود و برای همین یا پس نمی‌کشم. آدم اهل مبارزه‌ای شده‌ام و می‌مانم. چیزی که من را آرام می‌کند ارتباطات معنوی‌ام است و مثلاً بعد از فشارها می‌روم مشاهد بلکه کمی دلم قرص بشود. معتمد همیشه ممکن است کارم به مو برسد اما پاره نمی‌شود. چون کسی هست که همیشه هوام را دارد و هر اتفاقی با لباس حکمت و مصلحتش حرف یا عملی زیر پت را بزند چطور ادامه می‌دهی و حاشیه‌ها تو را هم اذیت کرده؟

مژده لوانسانی وجود دارد و در این دو سال پر رنگ‌تر شده. نکته، استفاده از رنگ در پوشش است. اتفاقی که در میان اغلب مجریان زن نادیده گرفته می‌شود. حتی این شاینه برای برخی به وجود آمد که تو پارتی خیلی خوبی داری که می‌توانی این قدر جلوی دوربین ببالیس‌های رنگی ظاهر بشوی.

نه الحمدا... پارتی ندارم، اگر پارتی داشتم که این قدر سختی نمی‌کشیدم. من پوشش مبتنی بر رنگ است در عین حجاب و از چیزی به سبک‌تر قدم هم روی آنتن فاصله نمی‌گیرم. یعنی دقیقاً جلوی دوربین با همان پوشش هستم که بیرون هم می‌رام می‌بینی. این رنگ‌ها خیلی وقت‌ها برایم در سرساز بوده، به خاطر این که ما قبل از این هم مجری چادری داشته‌ایم که صرفاً از یک شکل رنگی استفاده می‌کرده. اما به این شکل مثل من که هارمونی و رنگ مانده است. شال برقرار باشد، نبوده است. این میزان حساسیت من را کسی در پوشش ظاهری نداشته و ندارد. البته حس می‌کنم مدتی است که مجریان چادری خانم دارند روی این موضوع حساسیت پیدا می‌کنند و من استقبال می‌کنم. هر چند که معتمد هر کسی باید خلاقیت خودش را در این زمینه داشته باشد و به تقلید نرسد.

تذکری از جانب مدیران به واسطه پوشش نداشتم؟
نه تذکری نشنیده‌ام. چون خدا را شکر من پد لباس نمی‌پوشم و کاراکتر مجری است که مبتنی بر اعتقادات محکم، گام برمی‌دارم. البته گاهی به خاطر تندروی برخی در سایت‌ها، خودم به رعایت بیشتری رسیدم.

مژده لوانسانی وجود دارد و در این دو سال پر رنگ‌تر شده. نکته، استفاده از رنگ در پوشش است. اتفاقی که در میان اغلب مجریان زن نادیده گرفته می‌شود. حتی این شاینه برای برخی به وجود آمد که تو پارتی خیلی خوبی داری که می‌توانی این قدر جلوی دوربین ببالیس‌های رنگی ظاهر بشوی.

نه الحمدا... پارتی ندارم، اگر پارتی داشتم که این قدر سختی نمی‌کشیدم. من پوشش مبتنی بر رنگ است در عین حجاب و از چیزی به سبک‌تر قدم هم روی آنتن فاصله نمی‌گیرم. یعنی دقیقاً جلوی دوربین با همان پوشش هستم که بیرون هم می‌رام می‌بینی. این رنگ‌ها خیلی وقت‌ها برایم در سرساز بوده، به خاطر این که ما قبل از این هم مجری چادری داشته‌ایم که صرفاً از یک شکل رنگی استفاده می‌کرده. اما به این شکل مثل من که هارمونی و رنگ مانده است. شال برقرار باشد، نبوده است. این میزان حساسیت من را کسی در پوشش ظاهری نداشته و ندارد. البته حس می‌کنم مدتی است که مجریان چادری خانم دارند روی این موضوع حساسیت پیدا می‌کنند و من استقبال می‌کنم. هر چند که معتمد هر کسی باید خلاقیت خودش را در این زمینه داشته باشد و به تقلید نرسد.

اگر پارتی داشتیم که این قدر سختی نمی‌کشیدم. من پوشش مبتنی بر رنگ است در عین حجاب و از چیزی که هستیم یک قدم هم روی آنتن فاصله نمی‌گیرم. یعنی دقیقاً جلوی دوربین با همان پوشش هستم که بیرون هم می‌رامی بینی.

مژده لوانسانی وجود دارد و در این دو سال پر رنگ‌تر شده. نکته، استفاده از رنگ در پوشش است. اتفاقی که در میان اغلب مجریان زن نادیده گرفته می‌شود. حتی این شاینه برای برخی به وجود آمد که تو پارتی خیلی خوبی داری که می‌توانی این قدر جلوی دوربین ببالیس‌های رنگی ظاهر بشوی.

نه الحمدا... پارتی ندارم، اگر پارتی داشتم که این قدر سختی نمی‌کشیدم. من پوشش مبتنی بر رنگ است در عین حجاب و از چیزی به سبک‌تر قدم هم روی آنتن فاصله نمی‌گیرم. یعنی دقیقاً جلوی دوربین با همان پوشش هستم که بیرون هم می‌رام می‌بینی. این رنگ‌ها خیلی وقت‌ها برایم در سرساز بوده، به خاطر این که ما قبل از این هم مجری چادری داشته‌ایم که صرفاً از یک شکل رنگی استفاده می‌کرده. اما به این شکل مثل من که هارمونی و رنگ مانده است. شال برقرار باشد، نبوده است. این میزان حساسیت من را کسی در پوشش ظاهری نداشته و ندارد. البته حس می‌کنم مدتی است که مجریان چادری خانم دارند روی این موضوع حساسیت پیدا می‌کنند و من استقبال می‌کنم. هر چند که معتمد هر کسی باید خلاقیت خودش را در این زمینه داشته باشد و به تقلید نرسد.

تذکری از جانب مدیران به واسطه پوشش نداشتم؟
نه تذکری نشنیده‌ام. چون خدا را شکر من پد لباس نمی‌پوشم و کاراکتر مجری است که مبتنی بر اعتقادات محکم، گام برمی‌دارم. البته گاهی به خاطر تندروی برخی در سایت‌ها، خودم به رعایت بیشتری رسیدم.

مژده لوانسانی وجود دارد و در این دو سال پر رنگ‌تر شده. نکته، استفاده از رنگ در پوشش است. اتفاقی که در میان اغلب مجریان زن نادیده گرفته می‌شود. حتی این شاینه برای برخی به وجود آمد که تو پارتی خیلی خوبی داری که می‌توانی این قدر جلوی دوربین ببالیس‌های رنگی ظاهر بشوی.

نه الحمدا... پارتی ندارم، اگر پارتی داشتم که این قدر سختی نمی‌کشیدم. من پوشش مبتنی بر رنگ است در عین حجاب و از چیزی به سبک‌تر قدم هم روی آنتن فاصله نمی‌گیرم. یعنی دقیقاً جلوی دوربین با همان پوشش هستم که بیرون هم می‌رام می‌بینی. این رنگ‌ها خیلی وقت‌ها برایم در سرساز بوده، به خاطر این که ما قبل از این هم مجری چادری داشته‌ایم که صرفاً از یک شکل رنگی استفاده می‌کرده. اما به این شکل مثل من که هارمونی و رنگ مانده است. شال برقرار باشد، نبوده است. این میزان حساسیت من را کسی در پوشش ظاهری نداشته و ندارد. البته حس می‌کنم مدتی است که مجریان چادری خانم دارند روی این موضوع حساسیت پیدا می‌کنند و من استقبال می‌کنم. هر چند که معتمد هر کسی باید خلاقیت خودش را در این زمینه داشته باشد و به تقلید نرسد.

چهره‌ها گفتند

قطب‌الدین صادقی: در تئاتر ما انسان ایرانی، زندگی ایرانی و هنر ایرانی به‌طور کلی فراموش شده است
متأسفانه در تئاتر ما مدت زیادی است انسان ایرانی، زندگی ایرانی و هنر ایرانی به‌طور کلی فراموش شده است و بسیاری از هنرمندان ما دست به خلق آثاری می‌زنند که نشانی از انسان و زندگی ایرانی ندارد. اما این آثار اگر رادی هستند که روح ایرانی بودن، شخصیت‌ها و داستان‌های نمایشنامه‌های قدرتمند است و این یکی دیگر از مشخصه‌های آثار ایران هستند که حوزه نمایشنامه‌نویسی است که می‌توان ساعت‌های زیادی درباره آن گفتگو کرد. متأسفانه ما به مرحله نمایشنامه‌نویسی آثار ایرانی هنوز نزدیک شدیم و فقط به وایت‌خطی ساده از قصه‌های رادی تکیه کردیم. (ایستنا)

بهزاد عبدی: موسیقی فیلم مانند یک سوپر استار سینمایی مهم است
متأسفانه بسیاری از تهیه‌کنندگان فراموش کرده‌اند که موسیقی یکی از ارکان اصلی یک فیلم است. آن‌ها به دلیل کاهش هزینه تولید یک فیلم، سینمایی ترجیح می‌دهند که فیلم‌سازان نظر از موسیقی کمتر بپردازند. به همین دلیل موسیقی فیلم‌سازان ایران نازل پیدا کرده است. زمانی که تهیه‌کننده می‌خواهد یک سوپر استار قرارداد ببندد، بیشترین هزینه‌ها را برای جذب فرد مورد نظر خرج می‌کند و هر چقدر از بودجه فیلم باقی‌مانده‌اشی از آن را صرف موسیقی فیلم می‌کند. این در حالی است که موسیقی فیلم‌سازان سوپر استار سینمایی مهم است. (مه‌ر)

جمال شورجه: سینماگران دغدغه مباحثی چون سبک زندگی درست را ندارند
از آن‌جا که تلویزیون یک رسانه مردمی، پر اکر و تأثیرگذار است باید در وهله اول این رسانه به ترویج سبک زندگی ایرانی و اسلامی بپردازد و باید فیلم‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی به سبک زندگی مردمی، اخلاقی و سالم جامعه ما را با سبک زندگی نو و معاصر آشنا کنند. البته همه این مسائل در دراز مدت صورت گرفته است و نیازمند صبر و تلاش است. خیلی از سینماگران دغدغه این مباحث را ندارند و به همین دلیل نیز مشاهده می‌شود که در آثارشان توجهی به سبک زندگی ایرانی و اسلامی نمی‌شود... (نسیم)

طهماسب صلح‌جو: هنرمندان شهرستانی نیاز به توجه دارند
هفته‌های فیلم و عکس و جشنواره‌های مختلف پرورش استعداد جوانان است. و این هفته‌ها و جشنواره‌ها این فرصت را به آن‌ها می‌دهد که آثارشان در معرض تماشا قرار بگیرد و نتیجه و بازتاب کارشان را ببینند و این هدف خیلی مهمی است. متولیان سینما باید پرگزاری چنین جشنواره‌هایی را جدی بگیرند. چون آینده سینما و هنر تصویر در گرو هنرمندان و جوانان تازه‌کار بوده که در بین آن‌ها استعدادهایی را می‌توان کشف کرد و بازتاب کاری آن‌ها را در آینده دریافت می‌کنیم. در بین هنرچهره‌های شهرستانی استعدادهایی هست که اگر بیشتر به آن‌ها توجه شود، شکوفا می‌شوند. (باشگاه خبرنگاران جوان)